

DİLDEN SÖZE

Genel Yayın Yönetmeni

Rabia Eser

Yayın Kurulu

Muhammed Vefa KAVAK
Şükrü KARAKAŞ

Yayın Danışmanları

Rabia Eser
Levent Eser

*KONYA KARATAY
SADREDDİN KONEVİ
ANADOLU İMAM
HATİP LİSESİ
DERGİSİ*

İÇİNDEKİLER

Dünyanın Haykırışı	Sayfa 2
Sesimi Duyan Var Mı?	Sayfa 3
Çevre Bilinci	Sayfa 5
Halifelerin Sorumluluğu	Sayfa 6
Mekke Sokaklarında Bir Gün	Sayfa 7
Cabir Bin Hayyan	Sayfa 9
Yunus Meltemi	Sayfa 12
Bulunur	Sayfa 13
Kağıttan Gemi	Sayfa 14
İstanbul	Sayfa 15
Ceylan Gözlü	Sayfa 16
Aşk İsterim	Sayfa 17
Çizim Ve Resim Çalışmaları	Sayfa 18

DÜNYANIN HAYKIRIŞI

**İnsanođlu beni soktuđun bu durum ölümün,
Farklı yollarla ne zamana bitecek bu sömürün?
Kayıp yolum, çok badire atlattım en zoru da bu!
Sonum yakın, yeter artık bu zulmün!**

**Atmosfer delinmiş ne ki amacın?
Bir fikrim yok, bak gelecek kararırken,
Sen ormanlarımı keserken,
Kentsel yapıların nedir ki yararı?..**

**Ciđerlerim bitik, damarlarım kirli,
Kaç deprem, kaç afet durum yitik.
Geređini anlayamadın halen, işimiz bitik!
Bir şeyler görürken kaçmak yeterli...**

**Biraz bilinç gerek insanođluna,
Kavrayamadın olayların ciddiyetini,
Durum vahim gelecek kara,
Olmazsam sağlayamazsın emniyetini...**

Samet Can ERCAN

SESİMİ DUYAN VAR MI?

Dünya, sesinizin yankısını size geri sunan kocaman bir dağ gibidir. Ne verirsiniz onu alıyorsunuz. Ne söylerseniz, onu duyuyorsunuz. Atalarımız:"Ne ekersen, onu biçersin." demişler. Bugün ayağımıza batan dikeler, büyüklerimizin ettikleridir yahut sökmedikleri.

İhmalinde ihanet olduğu yerler vardır."Aman sende! Ne olacak ki?" dediğimiz küçük düşünüp tamaha kapıldığımız her gaflet, ağır bedellerin, cemiyetin canını acıtacak acımasız dikenlerim tohumu olabilir. Birbirimize bağlıyız, bir zincirin halkaları gibi.

Sosyal hayat, herkesin birbirini etkilediği, her tercihin toplumsal sonuçlar doğurduğu rengârenk bir dünya. Belki de bu yüzden:"Yaşamak sanattır. Birlikte yaşamak, daha büyük sanattır." denilmiş.

Birlikte yaşamak sanatının olmazsa olmazı sorumlu ve saygılı olmaktır. Cemiyet dediğimiz renkli dünyanın ahenk ve huzuru bu saygıya bağlı. Her insan rahat yaşamak ister. Ama bu istek, bizleri bencil, sorumsuz ve duygusuz birine dönüştürmemeli.

"Rahatını düşünenler yüzünden rahatsızdır dünya."
Kendi huzurumuz ve rahatımız için başkalarına zarar verecek tutumlar sergileyemeyiz. Buna hakkımız yok. Evet, hayat,

kendi iç sesimizin yankısını sunar bize. Ve evet, daima, ektiğimizi biçeriz.

"Kimse yok mu ?.."

"Sesimi duyan var mı?."

Yıkılmış kolonların, enkaza dönmüş binaların arasında nefes alan bir can arayan bu duygulu ve kaygılı sesler de bizim. Van'da, Erzincan'da, İzmir'de, Gölcük'te, Manavgat'ta... Depremde, selde, yangında... Omuz omuza veren yiğitler biziz... El ele tutuşup kova kova su, yürek yürek merhamet taşıyan biziz...

Sesimizi duyan var... Kimse var bu memlekette, kimsesiz değiliz. Bir organı yaralanınca bütün vücudu sızlayan bir büyük yapıyız biz.

İçimizde küçük düşünenler de var ama...

Biz, merhametli ve muhabbetli, güzel bir milletiz! Sesimiz yankısı, yüreğimizin duygusu dalga dalga yayılıyor coğrafyaya.

Sadece kendimize değil, sızısı olan her yere yetişmeye çalışıyoruz. Dünya, bu sesin, bu duygunun efsunuyla değişiyor, güzelleşiyor, silahlar, virüsler, entrikalar değil merhamet, iyilik ve insanlık kazanacak. Susturmaya çalışanlar, yakıp yıkanlar değil, sesi duyanlar, yeşertip yaşatanlar kazanacak.

Muhammed Vefa KAVAK
Resim: Sırrı KILIÇARSLAN

ÇEVRE BİLİNCİ

4 Çevre insanların ve diğer canlıların hayatlarını sürdürdüğü yaşama alanıdır. Temiz bir çevre canlıların sağlıklı bir hayat sürdürebilmesi için çevrenin olmazsa olmazı unsurlar şunlardır bitkiler, hayvanlar, sudur. Canlıların yaşam alanını temiz yönde etkilerle birde kirli yönde etkilemektedir. Böyle bir sonuçla karşılaşmayı kimse istemez ve temiz bir çevre hayatımız için önemlidir. Günlük hayatımızda ağaçlarımızdan oksijen almamızı sağlar ve çevremize bilinçli kalmamızı sağlar.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyuruyor ki: “Peygamber Efendimizin ağaç dikmeye teşvik eden kıyamet kopmaya yakınken elinizde bir ağaç fidanı var ve onu dikmeye vakit bulabilerseniz onu dakin. Kim bir ağaç dikerse onun için ağaçtan hâsıl olan ürün kadar, araziyi ihya ederse bu davranışından dolayı Allah(c.c) tarafından mükâfatlandırılır herhangi bir canlı ondan faydalandıkça orayı ihya edene sadaka yazılır.” buyuruyor Peygamber Efendimiz (s.a.v).

Veysel BAYRAKÇI

HALİFELERİN SORUMLULUĞU

Hız. Ebubekir'in halife olduğu dönemlerdi. Sabah namazı kılınmıştı. İnsanlar evlerine dönüyorlardı. Hız. Ömer Hız. Ebubekir'in evine değil de başka bir yöne doğru yöneldiğini fark etti. “ Neden evine değil de başka bir yöne doğru gitti acaba? “ diye meraklandı. Hız. Ebubekir'i takip etmeye başladı.

Hız.Ebubekir'in sokağın önünde küçük bir eve girdiğini gördü. Hız. Ömer bu evin kime ait olduğunu bilmiyordu. Hız. Ebubekir bir süre bu evde kaldıktan sonra oradan ayrıldığını gördü. Ertesi sabah namazı sonrası aynı şey tekrar etti. Hız. Ömer Hız. Ebubekir'i takip etmeye başlamıştı. Bu durum günlerce sürdü. Ve bir sabah namazı sonrası bu merakını gidermeye karar verdi. Ertesi gün Hız. Ebubekir o evden ayrılır ayrılmaz o eve gidip, kapısını çaldı. Kapısını çalmasıyla birlikte içeriden yaşlı bir kadın sesi onu içeriye davet etti. İçeriye girmesiyle eli ayağı işten kesilmiş yaşlıca bir kadın doğrulmaya çalışmaktadır.

Kadına hemen Hız. Ebubekir'i kast ederek: “Az önce buradan çıkan adam burada ne yapıyordu? “ şeklinde sorunca yaşlı kadın:

“Oğlum, Vallahi kendisini tanımıyorum! O adam her sabah evime gelir, evimi süpürür, yemeğimi pişirir ve tek bir kelime bile konuşmadan gider!” deyince Hız. Ömer oldukça şaşırır. Ardından da Hız. Ebubekir'in bu alçakgönüllülüğüne, yardım severliğine ve sınır tanımaz gayretine yetişebilmenin zorluğunu kastederek ağzından şu kelimeler döküldü:

“ Ey Ebubekir! Senden sonra gelecek halifeleri çok büyük sorumluluk altında bıraktın!”

Abdölmücahid ÇAVUŞ

MEKKE SOKAKLARINDA BİR GÜN

Bir gün yatağımdan kalktım. Ortalık karanlıktı. Karanlıkta abdestimi alarak, sabah namazı için mescide doğru yola koyuldum. Yolda yürürken ileride Hz. Ebubekir (r.a) gördüm. İnanılmaz şaşırdım. Buraya nasıl gelmişim?.. Kafamda bu sorular vardı fakat bu düşünceleri şimdilik bir kenara koyarak hemen Hz. Ebubekir (r.a)'a doğru yaklaştım. Mescide giden çocuklar ceviz için tartışıyorlardı. Hz. Ebubekir (r.a) onlara “Durun, ben size pay edeyim.” dedi. Ben de kenarda bulduğum taşı uzatarak cevizleri kırmasına yardımcı olmaya çalıştım. Sonra cevizi kırdıktan sonra içi boş çıkınca çocuklara dönerek şöyle söyledi:

“Biliyor musunuz? Uğruna dövüştüğünüz ceviz tıpkı bu dünya gibi içi bomboş!” dedi. Bu sözler beni derinden etkilemişti. Çocuklarla beraber Hz. Ebubekir (r.a)'ın peşine düştüm. Hep birlikte sabah namazı için camiye gittik. Peygamber Efendimiz (SAV) namazda mescitte değildi. Hz. Ebubekir (r.a) namazı kıldırıktan sonra mescitte bulunan cemaate vaaz vermek için hazırlandı. Hz. Ebubekir (r.a) eski günleri yâd ederek başladı. Ve şu olay benim dikkatimi cezbetti. Hz. Ebubekir (r.a) Tebük Seferi zamanlarında, Peygamber Efendimiz (SAV) savaş gereçlerini karşılamak amacıyla sahabeden malını infak etmesini istemiş. Hz. Ömer bu istek üzerine malının yarısını bağışlamış ve Peygamber Efendimiz ona sormuş: “Ya Ömer, eve ne bıraktın?” Hz. Ömer (r.a) cevaben “Malımın diğer yarısını bıraktım” demiş. Bu sırada Hz. Ebubekir (r.a) gelmiş ve malının tamamını infak etmek istemiş. Rasullullah yine aynı şekilde evi için ne bıraktığını sormuş. Hz. Ebubekir (r.a) bunun üzerine “Allah ve Rasulünün sevgisini bıraktım.” diye cevap vermiş. Hz. Ömer şaşıırarak “Sen hayırda yarışılmazsın Ya Ebubekir!” demiş. Hz. Ebubekir (r.a)

infak etmenin feyzlerinden bahsederken kendi Müslümanlığımı sorguladım. Ben acaba bu inanç ve tevekküle ne kadar yakındım. Sanırım neden buraya geldiğimi anlamaya başlamıştım. Geçen gün yoksul çocuğa kendi paramı paylaşırsam aç kalcağımdan endişe etmişim.

İçeriye sahabeler koşarak girdiler ve Peygamber Efendimizin (SAV)'in vefat ettiği haberini verdi. Hz. Ebubekir (r.a) olduğu yerden hızla doğruldu. Herkesin gözleri dolmuş, yürekleri çarpıntılıydı. Dünyaya rahmet, Alemlerin Efendisi ve Peygamberler Sultanı Muhammed Mustafa (Sav) bu dünyadan geçmişti... Etrafta bir kaos hakimdi. Bazıları bu habere inanmıyor, böyle bir şeyin mümkün olmadığını söylüyorlardı... Bütün bir İslam Alemi gözyaşı ve korkuya boğulmuştu. O sırada bir lider Hz. Ebubekir (r.a) insanlığı o karanlık çukurdan çıkararak İslam'ın ve Peygamber Efendimizin gayesini haykırdı: "Sizler eğer Muhammed'e tapıyorsanız, bilin ki o öldü. Siz eğer Allah'a kulluk ediyor ve ona sığınıyorsanız, bilin ki o Hay'dır, Baki'dir." Bu laf tüm Müslümanların ağıtlarını dindirdi.

Gün ilerlemişti. Havada hüznün kokusu vardı. Kafamı gökyüzüne kaldırdım, gökyüzü ağlıyordu. Göğsüm parçalanıyordu. Bir sarsıntı hissettim, sabah namazı sesine uyanmıştım. Rüyamda Asrı Saadet dönemine gitmişim. Ve abdest alırken şunu düşünüyordum. Bu dünya bomboş, Allah'a sığınarak, ona güvenmeli yalnızca Allah rızası için yaşamalıydım. Bundan sonra malımdan infak edebileceğim kadarını infak edecek ve yalnızca Allah ve Rasulünün sevgisine layık olmak için uğraşacaktım. Çünkü artık ben Allah'a güvenen bir gençtim.

Şükrü KARAKAŞ

CÂBİR BİN HAYYAN

Ebû Mûsa Cabir bin Hayyan, 721-813 yılları arasında yaşamış bir Müslüman bilim insanıdır. Abbâsîler döneminde yaşamış ve İslâmiyet'te fen bilimlerinin temelini atmış olan “Kimyanın Babası” çok yönlü bir fen bilgini; simyacı, kimyacı ve eczacı; fizikçi, astronom ve astrolog; tıp ve fizik tedavi uzmanı; mühendis, coğrafyacı, filozof ve sûfi.

Cabir bin Hayyan, M.S 721 yılında İran'ın Horasan vilayetinin Tus şehrinde doğmuştur. Babası Hayyan Al-Azdi, Yemen'deki Azd kabilesinden olup bir ilaç yapımcısıydı. Al-Azdi, Emeviler'e karşı Abbasi isyanını desteklemiş ve bunun üzerine Cabir'in de doğduğu yer olan İran'a gitmişlerdir. Babası, Emeviler tarafından yakalanıp idam edilince aile Yemen'e taşınmıştır. Cabir bin Hayyan, âlim Harbi el-Himyari'nin vesayeti altında Yemen'de eğitim görmüştür. Abbasi Hanedanlığı iktidarı ele geçirince Küfe'ye geri dönen Cabir bin Hayyan, orada kimya, simya, eczacılık, felsefe, astronomi ve tıp alanlarında kendini geliştirmiştir.

Kimya dışında Eczacılık, Metalürji, Astroloji, Felsefe, Fizik ve Müzik gibi geniş alanda 400 ü aşan eser bıraktığı söylene de ancak 20 civarında eseri bugüne kalmıştır.

Nitrik asit, Hidrojen klorür ve Sülfürik asit'in rafine ve kristalize yöntemlerini bulduğu Kral suyu'nu icat ettiği ve Sitrik asit, Asetik asit ve Tartarik asiti keşfettiği düşünülmektedir. "İmbik" geliştirmiş ve kendisinin ortaya attığı Baz kavramıyla Kimya'nın gelişmesine katkıda bulunmuştur.

Ayrıca daha sonra zehirlilerin zehirlisi olan arsenik tozunu elde eden ilk kişidir. Eserlerinden 12. yüzyılında Latince'ye çevirilmiş olan Kitab al-Kimya adlı eseri, Simya ve Kimya kelimelerinin kökeni olmuştur. Cabir bin Hayyan, Batı bilim dünyasında ortak bir kanaatle "kimyanın babası, kurucusu" olarak kabul edilir. Nitekim kimya kelimesinin İngilizce karşılığı olan "alchemy" kelimesi de, Cabir bin Hayyan'ın çalışmalarının neticesi olarak Arapça "al-Kimiya" kelimesinden türemiştir. Cabir bin Hayyan, atom bombasının üretilmesinden 1000 yıl önce atomun parçalanabileceğini ve sonucunda büyük bir güç meydana geleceğini ilk söyleyen bilim adamıdır. Bu konuda Hayyan'ın sözleri şunlardır: "Maddenin en küçük parçası olan "cüz-ü la yetecezza" (atom)'da yoğun bir enerji vardır. Bu küçük parçasında parçalanamayacağı net olarak söylenemez. O da parçalanabilir. Parçalanınca da öylesine bir güç (enerji)

meydana gelir ki, Bağdat'ın altını üstüne getirebilir. Bu, Allahü Teala'nın kudret nişanıdır.”

Cabir bin Hayyan, kimya biliminin hem teorik hem de deneysel alanda büyük gelişme katetmesine vesile olmuştur. Dünyada ilk kimya laboratuvarını kuran bilim adamı olarak tarihe geçmiştir. Kimya ilminde kullanılan hassas ölçüm aletlerini yaparak; kristalleşme, damıtma, kalsinasyon, sublimasyon gibi kimyevi teknikleri kimya ilmine kazandırmıştır. Oldukça fazla eser yazan Cabir bin Hayyan, ilgilendiği tüm bilim dallarıyla ilgili bir esere imza atmıştır. Dönemin koşullarını düşündüğümüzde birçok eseri günümüze ulaşmamış, yine birçok eseri ise basılmamıştır. Günümüzde ki bazı eserlerini aşağıdaki gibi sıralayabiliriz.

- Kitâb-ül-Beyân – Kitâb-ül-Hacer
- Kitâb-ün-Nûr – Kitâb-ül-İzâh
- Kitâb-ül-Istakas-is-Sâlis – Tefsîr-ül-İstaka
- Kitâb-üt- Tecrid – Kitâb-ül-Mülk
- Kitâb-ur-Rahme – Kitâb-üş-Şems
- Kitâb-ül-Kamer – Kitâb-ül-Hayvân
- Kitâb-ün-Nebât – Kitâb-ül-Hikmet
- Kitâb-ül-Anâsır – Kitâb-ül-Kimân-il-Meâdin
- Kitâb-ül-Hilkat – Kitâb-ül-Hey'et – Kitâb-ün-Nakd.

Allah ondan razı olsun.

Muhammed Vefa KAVAK

YUNUS MELTEMİ

**Bizler, Din-i İslam'ın fedaileri,
Zulmün nefesini kısmak için varız...
Severiz Yunuslar'ı, Mahmud Hüdailer'i,
Gönülden gönüle esmek için varız...**

**Haksızlık görünce kendimizden geçeriz,
Ne sineriz hasmımızdan, ne de kaçarız,
Ağzımızı ancak o zaman açarız,
Siz sanmayın, hep susmak için varız!..**

**Ölçümüz, Kur'an ve Sünnet'tir.
Düsturumuz, yalnız Hak'a minnettir.
Dileğimiz ne dünya, ne de zillettir...
Sevdayı, yüreklere asmak için varız!..**

**Allah rızasıdır, idealimiz, ülkümüz;
Bu ülkünün âşığıdır hep halkımız.
Tek asmada bir düzine salkımız,
Denmesin sakın: "Küsmek için varız..."**

**Aynı bahçenin çiçekleriyiz hepimiz,
Sevda ülkesinin kaçaklarıyız hepimiz.
Hak davasının bıçaklarıyız hepimiz...
Zulmetin önünü kesmek için varız!..**

**Su-i zandan kurtulup, coşmalı gönüller,
Muhabbetle, aşkla dolup, taşmalı gönüller,
"Benlik" denilen duvarı aşmalı gönüller,
O duvarı yıkıp, koşmak için varız!..**

Muhammed Vefa KAVAK

BULUNUR

*Sele yatak olma, damlaya kap ol.
Gülüşte mest olma, gamda bitap ol.
Cehle mektep olma, ilme kitap ol.
Seni saklayacak bir raf bulunur.*

*Atlas seccade ol, sakın çul olma.
Yaradandan gayrısına kul olma.
Geçer akçe diye varıp pul olma.
Altından anlayan sarraf bulunur.*

*Çokluk cezbetmesin gönlünü sakın.
Okunu bağrına gönder afakın.
Önce yalnız başlar bu yolda akın,
Sonradan arkanda bin saf bulunur!*

*Acı çek hor görül yan cayır cayır,
İçinde ne kadar zincir varsa kır.
Bir sabah güneşle doğacak huzur,
Kulda kusur Mevlada af bulunur!*

Nazım TEKTAŞ

(Şairimizin izni alınarak paylaşılmıştır)

GÜZELİM GEMİ

1

Bir gemi gözüküyor, o da ne bir kağıttan gemi!
Dalgalar bir o yana, bir bu yana çalkalanır.
Bir kumdan kale hem de güzel.
Ama bir dalgayla bozulur.

Güvercinler uçuşurlar özgürce gökyüzünde.
İnsanların sesi kaplamıştır şehri.
Deniz pırıl pırıl parlar güneşin altında.
Bu sefer gözüktü işte o güzelim gemi.

Abdullah Eren TÜRKMEN

1

İSTANBUL

Gökyüzü bembeyaz, kar taneleri düşüyor.
Yanımda keman çalan bir adam şarkı söylüyor.
Koskoca istanbul üşüyor.
Masmavi bir denize bakıyor.

Metro sırasında bekleyen bir sürü insan.
Bembeyaz yolda yürüyen iki insan.
Çocuklarına bakmaya çalışan bir baba.
Koşturan çocuklarıyla dışarıda.

İstanbul bembeyaz bir örtü kaplandı.
Kimse bilmiyor yalnız kalanları.
Atamam sırtımdaki bu ağır taşı.
Var mı bu dünya da dertsiz olan başı...

Selçuk ŞENGÜL

CEYLAN GÖZLÜ

Evren bile kıskanıyordu ceylan gözlümü.
Terk edip, benim incitme gönlümü.
Gülüşünü izlemek için verdim ömrümü.
Kader neden ayırdın benden gülümü.

Gözleri güneş gibi parladı.
Akşam, martılar sabah oldu sanardı.
Ay gülüşünün yanında sönük kaldı.
Gitti güneşi çağırırdı.

Yalnızdın kalabalığın ortasında.
Yalnızlığa koştum yalnız başıma.
Sende olsaydın keşke yanımda.
Yaşasaydık seninle yaşlanasıya.

Yıldızlar gözlerini yansıtırlar.
Seninle başladı tüm mutluluklar.
Sen üzüldün diye yağmur, kar...
Senin olduğun bir hayat benim için var.

Fahri YAVUZ

AŞK DİLERİM

AŞk dilerim.
Sabah dũnyanın gũneŐle buluŐması gibi,
AŞk dilerim.
İlkbaharda doğanın çiçeklerle kavuŐması gibi,

AŞk dilerim.
Ocaktaki kũmũr gibi yanıp tutuŐsun,
AŞk dilerim.
Kũrũ kũrũne yanan ateŐ gibi tutuŐsun,

AŞk dilerim.
ũmrũmũ kaplasın, hayatımı kurtarsın.
Ferhat ile Őirin, Leyla ile Mecnun gibi,
AŞk dilerim, AŞk, AŞk, AŞk.

Őũkrũ Karakaş

**RESİM
ÇALIŞMALARI
RÖLÜMÜ**

Ölmaden geçen bir gün,
yıldırım bir güney.
(J.P. Sauer)

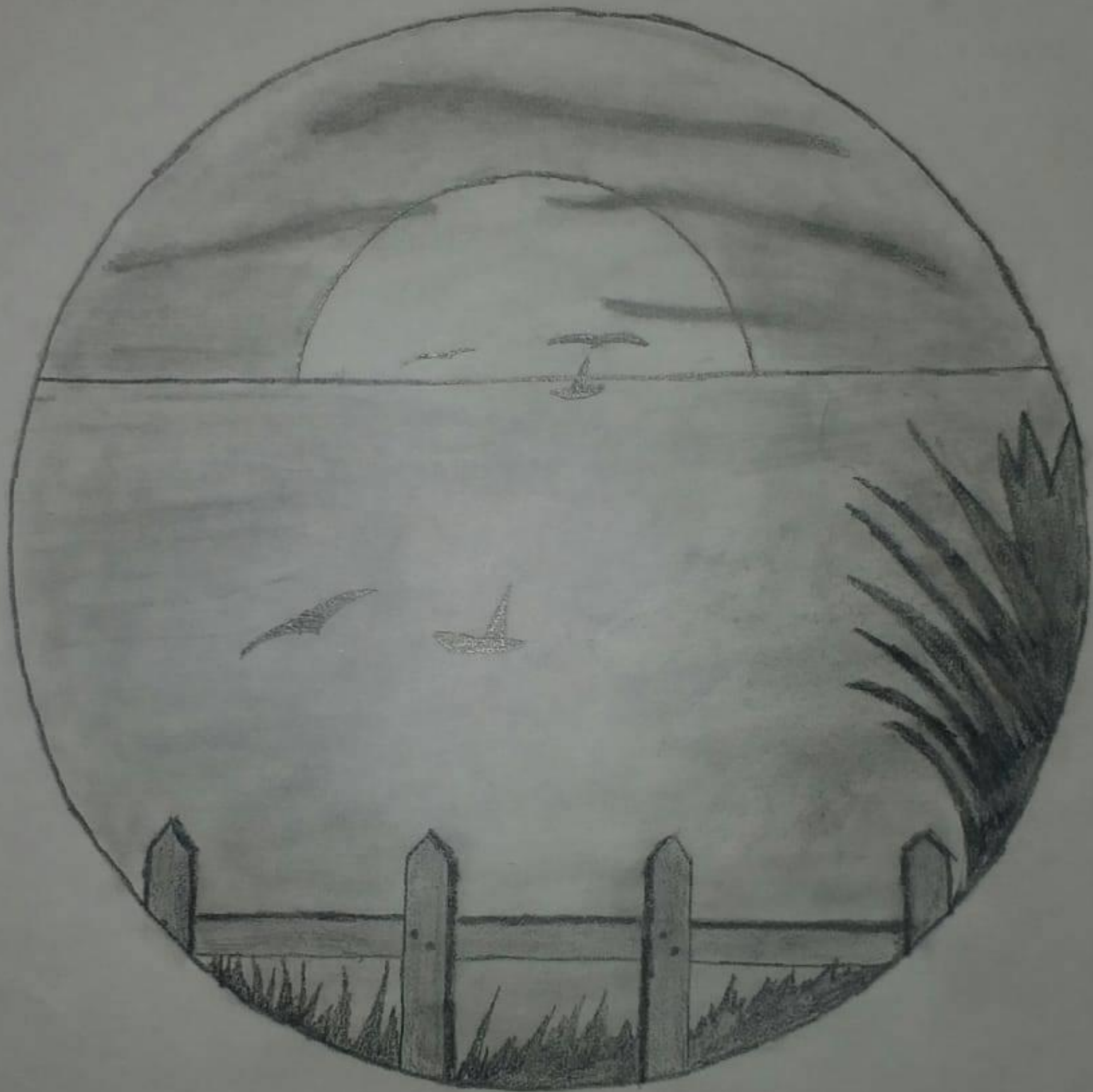

Siri
Kilgastla

Siri
Kilgastan

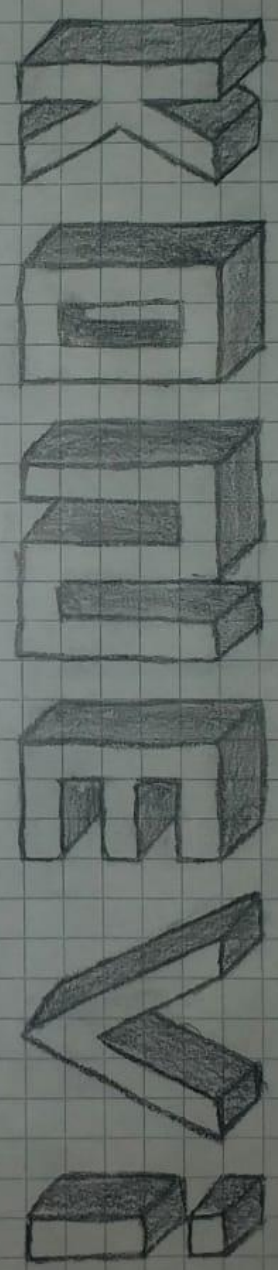

Sirri
Kilicarslan

Market Street
TAT

Celestine

Tansoy

**Enes b. Malik Radiyallahü
Anh Peygamberimizin şöyle
buyurduğunu rivayet
etmiştir:**

**“İlmi talep etmek, öğrenmek
her Müslümana farzdır. İlmi
ehil olmayan kimselere
öğreten ise, hınzırların
boynuna, mücevher, inci, altın
takan gibidir.”**

(İbn Mace)